

Interviu cu prof. dr. Nicolae Calomfirescu

Președintele Asociației pentru Medicina Sexualității

„Despre sexualitate se spune puțin și se tace mult”

Interviu de Iuliana Alexa

Dr. Nicolae Calomfirescu este medic sexolog, președintele Asociației pentru Medicina Sexualității din România. Am vorbit cu domnia sa despre cuplul pe termen lung, **secretele unei sexualități împlinite până la... n ani, cu umor și înțelegere.**

↑ **Poate rezista dorința sexuală în cuplu și după mai mult timp?**

NICOLAE CALOMFIRESCU:

Răspunsul este „da”. Este da, dar cu multe „dar”-uri. Punctul meu de vedere nu este chiar de psiholog. Ca medic androlog, am învățat că toate bolile aparatului urinar și genital trebuie operate. Fals. Ele întâi trebuie diagnosticate, apoi tratate; operațiile trebuie făcute acolo unde nu se mai poate. Operația sau intervenția chirurgicală reprezintă pentru mulți profesioniști eșecul pretenției că orice tratament este corect și așa mai departe. În Franța am descoperit altceva. Acolo, urologul îl întreabă pe pacient: „Cum faci pipi?” și automat îl

mai întreabă: „Dar cu dragostea cum stai?”, „Cu viața sexuală cum stai?”

Revenind la întrebarea inițială, ca simplu urolog nu pot să vă răspund cum se poate menține dorința erotică în cuplu. Dar ca sexolog, și știind fenomenul cum este, pot să-ți răspund. Este posibil. Sexualitatea noastră, a tuturor fiintelor bipede, este, în proporție covârșitoare, psihologică. Boala, pana sexuală, vine din social, din cultural, din pecuniar... Boala vine din orice: din frigider, din magazin, din numărul de E-uri, dintr-un tratament făcut aiurea... La mine, oamenii vin cu fel de fel de probleme. În general, fiind specializat în disfuncții sexuale masculine, am mai mult bărbați. După care vin

FOTO: GULIVER/GETTY IMAGES, TRANSCRIERE ANDREEA TANE

O problemă de sexualitate masculină o implică și pe femeie.

◁ la mine cupluri, cupluri cu probleme de fertilitate, subiect pentru care vin mai ușor. Pentru probleme de sexualitate vin foarte greu. Pentru că întotdeauna, într-un cuplu, despre sexualitate se spune puțin și se tace mult. Iar dorința erotică la un moment dat este cea care îi părăsește, din cauza frecușurilor și certurilor din cuplu, indiferent de cuplu. Atracția, dorința erotică este o chestie foarte fragilă și extrem de greu de definit. Am doi tineri, oameni la 29-30 de ani, care sunt în vârful psiho-neuro-endocrin și care sunt împreună de patru sau cinci ani, și au observat că în ultimele luni de zile au avut relații sexuale extrem de rare și extrem de plate. Nu platonice, plate. Când ea a venit la mine, văzând că fac și sexologie, a zis: „Cred că prietenul meu are o problemă“.

Discutând cu fiecare în parte, el nu avea nicio problemă. Nu altă parteneră, nu alte preocupări, atâta doar că el era avid de muncă. El era în top management și stătea și muncea cu fundul pe scaun toată ziua. Asta era problema. Ea se îngrijea de felul în care arată, de cum se exprimă verbal și non-verbal, era implicată în hotărâri și decizii, iar când ajungeau unul lângă altul, exista o perioadă refractară de comunicare. Și atunci, dorința lor erotică s-a închis. Dorința erotică este acea senzație nelămurită și polimorfă care trezește dorința de a fi cu persoana respectivă, inclusiv sexual. Dar nu exclusiv sexual. Erotismul presupune o finețe, un rafinement...

↑ Presupune inteligentă, așa zice...

Exact. Inteligentă a unui anumit tip de relație. Comunicare. Am bărbați care nu au avut viață sexuală relațională și rămân în faza de masturbare. N-au identitate sexuală până la 37 de ani, ce dorință erotică or avea? Unde este dorința lor

Atunci când vine copilul, și este ca o pană ce despică și separă, el este ca o barieră între mamă și tată.

de a ieși din izolare și de a relaționa cu cineva? Ei nu au dorința de a relaționa, dorințele lor fac parte din acele covalențe pe care cineva le deschide pentru a colabora cu altcineva. Sunt cupluri care se răcesc mai repede. Sunt cupluri în care dorința erotică, dorința sexuală se pierde din cauza faptului că stau patru persoane într-o cameră de 20 de mp. Atât timp cât ai în spațiu mic o mamă și un copil, nu mai ai dorință erotică, este inhibată! Se castrează și ea, se castrează și el! Nici măcar nu au imaginația să se întâlnească undeva, să se regăsească altfel și să comunice altfel decât în cei 20 de metri pătrați.

↑ Deci, practic, dumneavoastră, ca sexolog, îi învățați niște chestii de relaționare, nu de sexologie.

Da, nu mai există acea relaționare care îți dă deschidere. Sunt din ce în ce mai închiși și mai izolați oamenii, tot mai mulți celibatari. Conștient sau inconștient. Una dintre chestiile care a separat cuplul este afacerea de familie. Asociația familială. Ei se ceartă tot timpul, că n-au făcut aia, n-au făcut aia, și se văd apoi seara, când trebuie să fie în alte condiții.

↑ Oamenii mai știu că e necesar efortul pentru cuplu, pentru o relație, pentru sexualitate?

Cuplul este o întreprindere bazată pe

acțiuni cu participare. Totul se construiește.

↑ Într-o relație compromisă emoțional, cu multe conflicte și copii și bani lipsă și așa mai departe, e posibil ca doi oameni să se regăsească relațional și erotic?

Da, e posibil. Dar au nevoie să-și lase problema și să restarteze pornind de la o chestie. Dar, dacă au o problemă care îi înnește, îi amărăște, e greu de dat restart. Am, de exemplu, o poveste foarte frumoasă de cuplu, un domn și o doamnă. Doamna a fost pacienta mea, cu niște chestii extrem de complicate. Se vedea că țin la ei. Ei erau totuși în vârstă. Doamna avea vreo 50 și ceva de ani, cu probleme de cancer la sân, cu chisturi între intestin și vezică și așa mai departe. Și se vedea în ochii ei că are pentru el toată dragostea din lume. Era o atracție și o dorință de a fi împreună deasupra tuturor chestiilor sexuale, erau într-o situație comunicațională, într-un nivel, dacă vreți, ideatic, chimic, orice altceva. Sexual, nu era posibil. Dar dorința erotică face parte din dorința de viață. Sunt oameni care și-au asumat o dorință sexuală nongenitală. Există atât de multe variante și variații ale sexualității... Dorința erotică face parte din dorința de a trăi frumos, din *savoir vivre*. De aici face parte. Dacă privești viața sexuală ca pe un scop de a avea cât mai mulți parteneri, nu, asta nu.

↑ Românii au niște idei cam ciudate despre sex...

Și despre copii. „Facem totul pentru copii!“ Este o tâmpenie. Și familiile tinere de la noi nu știu cum să-și pună lucrurile pe sertare. Noi suntem sot-soție, suntem părinți, suntem funcționari la întreprinderea lui pește și suntem cu copilul, nu știu ce. Pentru că, atunci când vine copilul, și este ca o pană ce despică lemnul și

separă, când el este ca o barieră între mamă și tată, neînțelegând că mami și tati au mai multe valențe în care sunt parteneri, sunt parteneri la instituția financiară, sunt parteneri la shopping, împart patul în două și așa mai departe, în momentul în care unul pleacă din acel spațiu de 2 mp, care este un pat conjugal, apar probleme.

↑ Credeți că este vina femeilor aici?

Da. Și aici este o problemă. Pentru că am pe unul în consultație care a fost marginalizat de nevastă pentru că sforăie. Când l-am întrebat dacă a dispărut sforăitul, mi-a zis că nu, dar «poate să sforăie liniștit». Și s-a dus. Pentru că în momentul în care l-a respins, s-a izolat. Chestia cu dorința erotică în cuplu... dorința erotică trebuie să existe în individ. E ca o floare albastră în om. Cu cât omul muncește... Știți, eu am participat la multe seminarii de sexologie în decursul timpului și prima chestie pe care o pierdem când suntem presați este dorința de viață, în care intră și dorința sexuală. Una este dorința de cuplare, „trebuie să fac un număr“, și alta este dorința erotică într-o relație. Asta dispăre prima. Și le tot spun pacienților că psihicul este important. Nu există întâi orgasm și apoi dorință. Dumnezeu când le-a făcut, le-a pus într-o ordine.

↑ Unii nu au habar de chestiile astea. Nu au educație. Educația sexuală se face destul de deficitar la școală.

Eu, de 10 ani de zile, tot trag de această meserie și am făcut foarte multe lucruri bune. Dar este insuficient pentru că, de departe, din urmă, venim fără să știm cum funcționăm. Eu cred că se poate primi o educație prin media, dar deja e prea târziu. Media e deja intoxicată. Nu s-a creat o așteptare pentru astfel

de informații. S-a creat un site care se numește sansex.ro. Acum 3 ani. Este cu materiale date de o asociație europeană adresată pacientului, Europe Sexual Disability Alliance. Numai că una este adresarea medicală, că sexualitatea este o funcție care face parte din organism, chiar dacă face parte din condiționalul opțativ. Că nu este „să mănânc“, ci este „aș dori să am o relație sexuală pozitivă“. Nu este imperativ. Și atunci, nefiind vitală, este lăsată ultima. Că viața este ridicol de simplă în relațiile ei de bază. Problema e de psihic. Oamenii au o sexualitate care face parte din psihic, nu din biologic.

↑ Este și un fapt cultural...

Da, pornim de la ideea că disfuncțiile sexuale sunt psihice, organice sau mixte. Psihice, în primul rând, și după aceea – mixte. Organice niciodată. Pentru că orice infarct, de exemplu, are o chestie psihică la bază, care trebuie descoperită. Că unul are o problemă vasculară și din cauza ei nu are erecție, este vina psihicului. A venit unul și mi-a zis „Domnule, am o problemă gravă, sexuală“ „Da, domnule.“ „Nu mai este cum era.“ „Cine, domnule?“ „Domnule, nu știu cum îi ziceți dvs., eu îi zic «membru».“ „Da, domnule, membru de partid? Care-i problema?“ „Și problema este gravă.“ „Bun. De la 1 la 10, ce notă îi dai?“ „9“. „E gravă de 9 puncte? Sau este atât de gravă că nu contează? Pentru că problema voastră este de percepție.“ Omul își neagă problema. Deci, de ce să vorbim de dorință, când noi nu știm cum funcționăm?! Unii nu știu de ce votează. Totul este o chestie de percepție. Unul mi-a zis că nu mai dorește să facă sex. Mi-a zis că face, dar nu îl satisface senzația. Deci, el era într-o stratosferă din asta verbo-adjectivo-substantivală. Totul îi era extern, lui. El nu-și asuma relația sexuală, totul era exterior pentru el. Iar ceea ce mă enervează ▷

◀ cel mai tare este: „înțelegeți dumneavoastră” „vă dați dumneavoastră seama”...

↑ Ce le spuneți oamenilor care vin fără să știe cum funcționează?

Depinde. Ei au nevoie de un element de care să se agățe. Recomand psihologii. „Vă zic asta ca să aveți o implicare activă în problema dumneavoastră”. Dacă dvs. ați venit aici, înseamnă că vreți să găsiți o rezolvare. Și eu v-am zis că nu este o problemă organică, este de dorință sexuală. Iar dorința erotică e percepută ca ceva care e facultativ. Una e sexul conjunctural, la serviciu, în autobuz, sau unde mai apucă omul ocazional, și alta e sexualitatea construită. Diferența e mare între „un număr”, în a face sex, și în avea o relație de cuplu erotico-sexuală.

↑ Asta mi se pare o chestie tipic românească, că oamenii dezinvestesc sexualitatea. Li se pare că e doar pentru făcutul de copii....

Problema este cum înțelegem sexualitatea. Știți ce traumatizați sunt oamenii? Eu am învățat să îi întreb dacă s-a întâmplat ceva, dacă au fost traumatizați, dacă s-au lovit la cap. Am avut o doamnă, o femeie frumoasă. Și a venit calmă. 38 de ani. Cu personalitate. A venit cu o infecție urinară. Și am întrebat-o dacă o afectează din punct de vedere sexual. Mi-a zis că urăște actul sexual. Mi-a zis că are un partener pe care îl ține alături de ea, față de care se comportă absolut normal, necăsătorită. Și mi-a mărturisit că are o fată pe care a născut-o în urma unui viol. Îți dai seama de diferența dintre aparentă și esență? Dintre gard și ce-i înăuntru? Vorbim de cuplu? Care cuplu? Doar cei norocoși ajung să aibă un cuplu stabil, în care să construiască permanent și să se sprijine reciproc. Cei care au o comunicare nu neapărat sexuală. Chiar și când se ceartă

„Sexualitatea se construiește“

știi să iasă din chestia asta. Oameni care au proiecte, care se agăță de ceva. „La anu’, hai să mergem la băi.” Cei care au o comunicare nu neapărat verbală. Cei care se uită în ochii celuilalt și văd tot, care știu să materializeze probleme, să caute soluții. Pot să continue. Și dorința sexuală e alta.

↑ Eu cred că oamenii, cel puțin românii, au o părere greșită față de cuplu în ansamblu. Doar pe plan social, financiar....

Nu tocmai. Există niște studii făcute prin ’90 și ceva, în care socialul este unul dintre principalele motive ale formării unui cuplu. Nu doar dorința sexuală.

↑ Da, dar se pune problema rezistenței cuplului respectiv.

Asta e altceva. De aici începe inteligența...

↑ Știu românii să vină la sexolog?

Prea puțin. Eu sunt urolog format la Fundeni, cum ziceam. După ce am absolvit cursurile, acum 20 de ani, am avut marea șansă să plec în Franța. Și am avut parte de două clinici de urologie în regiunea Lyon și de niște stagii pe la Paris și în alte zone, unde am văzut că ceea ce am învățat eu la Fundeni reprezintă, hai să zic 13% din necesarul cunoștin-

telor unui urolog adevărat. În Franța am descoperit și altceva. Am descoperit un alt sistem, cel în care directorul de spitale era sociolog și făcuse școala de studii economico-sanitare post universitară încă vreo trei ani de zile, ca să poată să conducă un spital. Adică ceea ce promovăm noi aici și acum, ei făceau de mult. Managerul de spital, angajat prin concurs, proiect și așa mai departe. Când m-am adresat lui cu „Domnule doctor” mi-a zis: „Nu sunt doctor. Domnule, eu sunt director”. Atunci mi-am mai dat seama că suntem în lumi paralele pentru aceeași problemă. Tot acolo am învățat că urologul îl întreabă pe pacient: „Cum faci pipi?” și automat îl întreabă: „Dar cu dragostea cum stai?”. Urina curge prin organul sexual al bărbatului. Ele sunt legate, pentru că sunt niște probleme prea complexe pentru a fi tratate singure. Iar dacă el spunea ceva și, întâmplător, la consultația respectivă, la domnul doctor X sau domnul doctor Y era și doamna, el ce a întrebat? „Dumneavoastră ce părere aveți?” Adică era vorba de implicarea celor doi factori din cuplu și ei nu mai erau tineri, erau de vreo 65-75 de ani. Cam la 75 de ani, medicul urolog care îi dă o pastilă sau îi face ceva, întreabă: „Domnule, dar sexul merge?” mi s-a părut cumplit de interesant. E drept, un limbaj

pe care nu eram eu pregătit să-l înțeleg. Și, uite așa, tiptil, tiptil, am învățat fel de fel de chestii. Pe unele nici acum nu le pot aplica în România. Pentru că sistemul nu ține. Cred că foarte multă lume are anumite informații, dar nu putem aplica, nu putem construi ceva, pentru că e un zid de netrecut această închistare instituit ională, administrativă și așa mai departe, ce ne limitează și pe tine, în ceea ce faci, și pe mine în ceea ce fac. Ulterior, venind în țară, după vreo doi ani de zile, și încercând să fac niște lucruri, am văzut că nici nu se pot aplica. Am devenit, în ’97 șef de secție aici, la „Dimitrie Gerota”, și în ’98, fiind implicat în lansarea Viagra pe piață, fiindcă am fost participant la cele 3 lansări de pastile: Viagra, Levitra și Cialis. A, și Uprima. După aceea, în 2000, am înființat cu un grup de entuziaști o asociație non-guvernamentală, nonprofit care s-a numit Asociația Română pentru Disfuncția Erectilă, ARDE, era un acronim foarte căutat, după care ARDE a devenit Asociația pentru Medicina Sexualității. Adică o organizație științifică, medicală, multidisciplinară, în care să se vorbească despre sexualitate și pentru medici și cu medici și dinspre medici. După aceea, văzând că lucrurile nu merg și că andrologia nu există în România, că nu există andrologi în România, că nu există andrologia ca meserie, atunci, mulțumită eforturilor unor endocrinologi, am făcut sexologie. Și atunci, făcând sexologie am înțeles că lucrurile trebuie discutate în toată lumea, altfel. Sunt unul dintre puținii sexologi care au scris pe parafă că sunt de specializare sexolog, că mulți au făcut-o, dar sunt puțini care și-au asumat-o. Asta este o problemă.

↑ De ce? N-ar fi o specializare căutăată?

Ba da, dar trebuie să ai putere să o faci. Trebuie să ai informații să o faci. Nu

trebuie să fii îngust, trebuie să fii deschis și informat. Și presa are aici un rol crucial. Eu mă delectez citind *Psychologies*, o citesc din mai multe motive: pentru că exista *Psychologies* și pe vremea când eram în Franța. *Psychologies* era și în camera de așteptare la profesorii mei și în pauze mai răsfoiam revista și pentru că eu, la ora actuală, simt nevoia să fac niște lucruri, să înțeleg lucrurile altfel decât le înțeleg eu ca medic. Și asta trebuie să facă și publicul. Astfel încât, la ora actuală, trebuie să ne implicăm în a discuta despre sexualitate, cuplu, bărbat cu disfuncții.

↑ Cum credeți că influențează media imaginea despre sexualitate?

Nu prea. O persoană care n-are o imagine reală despre sine și urmărește celebritățile, pe care le ia de model, ajunge la concluzia că n-are sănii nu știu cum, că n-are nu știu ce. Are o frustrare spunând: „Ce bine arată asta!”. Și vede că persoana respectivă este „accesată” de diferiți indivizi, la un moment dat, și că se schimbă partenerii des și așa mai departe. Există un grup de persoane care ține pagina întâi prin fel de fel de aberații sexuale, vestimentare și așa mai departe. Această chestie este una inhibitorie pentru persoana obișnuită, care n-are discernământ și n-are informație. Acum aș spune că suntem o populație fără repere și identități. Din păcate, suntem surprinși nepregătiți de această situație foarte complexă. Fără informații. Să vă povestesc despre relații de familie și relația cu medicul. Imaginați-vă că vine la mine un bărbat cu probleme de erecție. Apare și soția. Genul „Olga Tudorache”. „Am venit și eu.” „Welcome”, zic eu. „Am venit să știu și eu exact care este situația”. „Păi situația... cancerul este incipient, nu-i nici o problemă. Poate trăi cu el 25 de ani.”

„Da?” „Da, sunt probleme mai importante, traversarea pe roșu...” „Sunteți comic.” „Nu sunt comic, sunt realist.” „Am venit pentru că noi doi avem o problemă.” „Lasă, dragă, că-i spun eu”, zice el. „Tu să taci”, zice ea. Așa ceva nu se face. Când apar chestiile astea în public, e jale. Problema era alta: fiul. Un tip aflat la Paris, care face studii înalte, cum ar fi interfe-rența razelor lunii cu galosii de gumă, din punct de vedere istoric. Copilul acesta are 34 de ani și nu a avut nicio prietenă. În momentul în care avem o familie victoriană, în care ea are ciocanul și nicovalea în mână, normal că nucile lor sunt făcute ochiuri românești. Mi-a spus că fiul ei o să vină acasă nu știu când și că ne invită pe amândoi la ea să discutăm. Să mor... I-am răspuns că dacă trebuie făcute niște consultații, le voi face aici, la cabinet. Apare fiul. Cu o privire limpede, așa... Omul, fără dorință de viață. N-avea lumină-n ochi. Mă uitam la el și parcă mă uitam la termopan. L-am întrebat dacă se masturbează. Mi-a răspuns că da. Apoi l-am întrebat dacă a fost curios, dacă a mers cu 25 de euro la vreo mândră în Place Pigale, să vadă: moare... nu moare... Mi-a zis că nu. „Chestiile alea carnale îi repugnă”. Iată model de familie de oameni cu stare de la noi și relații de familie foarte disfuncționale.

Mai mult info, accesând site-urile www.sanssex.ro www.amsr.ro.

DE CITIT

O carte care vorbește cu umor despre sexualitate, spiritualitate, viață. **Iluminarea pe înțelesul proștilor**, Anne Cushman, Editura Leda, 2009

